

РЕШЕНИЕ

№ 266

гр. Перник, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗАРКОВА

при участието на секретаря Кристина Ант. Иванова
като разглежда докладваното от НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА ЗАРКОВА
Гражданско дело № 20231720105367 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с вх.№ 23874/15.11.2023г. предявена от „Топлофикация Перник“ АД с ЕИК 113012360, срещу П. Й. П., по обективно, кумулативно съединени установителни искове с правно основание [чл.422, ал.1 от ГПК](#) вр.чл.79 ЗЗД и [чл.86, ал.1 от ЗЗД](#) за установяване съществуването на парични вземания по заповед за изпълнение на парично задължение по [чл.410 от ГПК](#), издадена по ч.гр.д. № 3417/2023 г. по описа на ПРС за сумата от общо 1 317,86 лева, представляваща стойността за доставена, ползвана, но незаплатена топлинна енергия за апартамент, находящ се в град Перник, кв. „****“, вх.А, ап.42, от които 1136,17 лева - главница за периода от 01.05.2021 г. до 30.04.2022 г., включително, както и 181,69 лева - законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 08.07.2021 г. до 04.07.2023г., ведно със законната лихва върху главницата от считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ до окончателното изплащане на сумата. В исковата молба се твърди, че между топлофикационното дружество и титулярът на партидата съществува валидно облигационно отношение, възникнало по силата на приети от държавен орган (КЕВР) общи условия, които са публикувани по установения ред и по отношение, на които ответникът не е изразил несъгласие. Уточнява се, че в тази връзка не е необходимо сключването на индивидуален договор с потребителя. Твърди се, че имотът, за който е доставяна топлинната енергия, се намира в топлоснабдена сграда – етажна собственост (СЕС), като ищецът е изпълнил задължението си и е доставял топлинна енергия за отопление и горещо водоснабдяване. Твърди, че въпреки това ответникът не е изпълнил насрещното си задължение за заплащане на дължимата цена на топлинната енергия за исковия период и на падежа – в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася, нито към момента на депозиране на заявлението. Счита, че с изтичане на края на месеца, следващ този на доставката и поради неизпълнението си, съгласно клаузата на чл. 41,

ал. 1 от приложимите Общи условия ответникът, като потребител, дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва, възлизаща на търсената сума. С тези съображения отправя искане за уважаване на предявените иски претенции. Намира за дължима и законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответникът П. Й. П., чрез адв. К. П./с пълномощно към възразението/ оспорва предявените иски по основание и размер, като излага подробни съображения. Твърди, че претендираните от ответника суми са недължими, тъй като през процесния период в процесния имот никой не е живял. Отделно от горното твърди, че претендираните суми не се дължат само от доверителят му, а и от наследниците на братята му. Претендира разноски.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна следното:

От представените по делото доказателства, а именно Договор за продажба на държавен недвижим имот по Наредбата за държавните имоти от 10.10.1990г. е видно, че Е.Н.Г. е придобила собствеността върху недвижим имот, представляващ ***, находящ се в гр. *****, бл.12, вх.А, ет.ХV.

От представеното по делото Удостоверение с изх.№ 364/09.11.2023г., издадено от „Перник-инвест“ ЕООД се установява, че недвижим имот находящ се в гр.****, жилищна сграда - блок № 12, вход „А“, етаж ХV - ти, *** е ИДЕНТИЧЕН по сега действащия административен адрес: гр.*****, жилищна сграда - блок № 12, вход „А“, етаж ХV - ти, ***.

Представено е по делото от ищеца Удостоверение за наследници с изх.№ 20/ГРС-4742 от 20.08.2020г. на Е.Н.Г., от което е видно, че същата е починала на 24.02.2017г. и оставила за наследници П. Й. П., Д.Й.С. – починал на 21.08.2018г. и К.Й.С. – починал на 18.04.2020г.

Представено е по делото и от ответника Удостоверение за наследници с изх.№ 23/ГРС-7752 от 25.10.2023 г. на Е.Н.Г., от което е видно, че същата е починала на 24.02.2017г. и оставила за наследници П. Й. П., Д.Й.С. – починал на 21.08.2018г. и К.Й.С. – починал на 18.04.2020г., като от същото се установяват и наследниците на Д.Й.С. и К.Й.С..

От заключението на изслушаната съдебно-техническата експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че количеството на топлинната енергия за СЕС е определено правилно, съгласно методиката. Изпълнено е изискването на наредбата за разпределение на нетното количество потребена топлинна енергия между собствениците на имоти в СЕС. От направената проверка, не е констатирана разлика между нетната енергия и енергията за разпределение по имоти в сградата етажна собственост. Начислените суми са коректни и пресметнати съгласно методологията, утвърдена от действащата нормативна уредба през процесния период. Сумите за топлинна енергия, начислени на ответника за процесния период с вкл. ДДС са сумите, начислени от „Топлофикация Перник“ АД, коригирани с тези, изчислени при дяловото разпределение на ТЕ, които възлизат в размер на **1 136,17 лева**.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза, се установява, че за периода 01.05.2021г. до 30.04.2022г. за адрес гр. Перник ул. *****, с абонатен № 0090040042 стойността на неплатената, доставена и ползвана, топлинна енергия е в размер на 1136,17 лева и лихва за забава за периода от 08.07.2021г. до 04.07.2023г. в размер на 181,69 лева или общо 1317,86 лева. Размера на законната лихва за забава на месечните плащания начислена върху главница 1136,17 лева за периода от 08.07.2021г. до 04.07.2023г. е 181,69 лева. Главницата за процесния период от 01.05.2021 до

30.04.2022г. е в размер на 1136,17 лева. Обезщетението за забава за периода от 08.07.2021г. до 04.07.2023г., начислено върху главницата в размер на 1136,17 лева за посочения период е в размер на 181,69 лева, съобразено с клаузите на общите условия на дружеството ищец в частта регламентираща падежа на всяко едно от периодичните плащания. Ответникът не е извършил плащания за топлинна енергия касаещи процесния период. В информационната система на Топлофикация-Перник АД са отразени изравнителни сметки с отрицателен знак в размер на -8,40 лева.

Предявени са положителни установителни иски с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД в производството, по които ищецът цели да установи, че ответникът в качеството му на потребител му дължи парични суми за доставена топлинна енергия по издадени фактури, въз основа на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Предявените иски са процесуално допустими, тъй като е издадена заповед за изпълнение, редовно връчена на длъжника, който в законоустановения срок е депозирал възражение. Разгледани по същество, същите се явяват частично основателни.

При разглеждане на такива иски, в тежест на ищеца е да докаже, че спорното право е възникнало, а ответникът следва да доказва фактите, които го правопогасяват, правоизключват или унищожават.

Ищецът твърди, че ответникът е клиент на ТЕ, в качеството му на собственик през процесния период за топлоснабден имот, представляващ **Апартамент № 42, находящ се в град Перник, кв. „*****“,** и като такъв е ползвател-купувач по договора за продажба на топлинна енергия, сключен помежду им при общи условия.

Според задължителните разяснения, дадени с ТР № 2/17.05.2018 г. по т. д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния Закон за енергетиката (ЗЕ) като договорно правоотношение, произтичащо от договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. Преценката относно наличието на качеството потребител/клиент на топлинна енергия за битови нужди по отношение на ответника следва да се прави съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката и Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация – Перник“ ЕАД. Последните имат обвързваща сила за страните по взаимоотношенията, възникнали във връзка с производство и доставка на топлинна енергия при спазване разпоредбата на чл. 150 от ЗЕ.

Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ, страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът/потребителят на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и „битовият клиент“, който според легалното определение в т. 2а от § 1 ДР ЗЕ (ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г.), е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, вр. § 190 от ДР на ЗЕ „клиенти/потребители на топлинна енергия“ са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение.

В този смисъл е и клаузата на чл. 3, ал. 1 от процесните Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, на потребителите в гр. Перник, приложими от ищеца и одобрени с Решение № ОУ-011/14.04.2008 г. на ДКЕВР, публикувани във вестник Съперник – бр. 82/3959/29.04.2008 г., а с това и влезли в сила, съгласно която купувач на топлинна енергия е всяко физическо лице – потребител за битови нужди, което е собственик или титуляр на вещно право на ползване на имот в топлоснабдена сграда. В тази връзка следва да се отбележи, че

включването на клаузите на процесните ОУ като източник на права и задължения между страните съгласно чл. 150, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) е обусловено от оповестяването им и изтичане на 30 дни след първото им публикуване. В случая се установи, че последните са оповестени в един местен ежедневник, поради което и с оглед липсата на твърдения от ответника за възражения срещу тях, съдът счита, че са влезли в сила. Отношенията то така действащите общи условия се уреждат от специален закон – ЗЕ, поради което редът в ТЗ и ЗЗД, където се изисква писмено приемане на общите условия е неприложим. Поради това договорът се счита сключен при определените от дружеството общи условия от момента, в който потребителят бъде присъединен към топлопреносната мрежа и започне да консумира топлинна енергия от същата.

Съгласно чл. 34 ал. 1 от Общите условия, купувачът е длъжен да заплаща дължимите се суми на доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. При неплащане в този срок и на основание чл. 86, вр. чл. 84, ал. 1, изр. 1 ЗЗД длъжникът, в качеството си на потребител, изпада в забава и дължи заплащането на обезщетение в размер на законната лихва, без да е необходимо изрично волеизявление на ищеца.

Съгласно разпоредбата на [чл.153, ал.1 ЗЕ](#) „потребители на топлинна енергия” са всички собственици и **титуляри на вещно право на ползване** в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, а съгласно дефинитивната разпоредба на § 1, т.42 (ред., преди ДВ, бр.54/2012 г., действала през релевантния период) от ЗЕ „потребител на енергия или природен газ за битови нужди” е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. В съответствие с тези разпоредби са съставени и одобрени от КЕВР /ДКЕВР/ действащи през процесния период и представени по делото от ищеца общи условия – чл.3, ал.1 от общите условия от 2002 г., 2005 г. и 2008 г., определящи клиентите на топлинна енергия за битови нужди като физическо лице, което е собственик или титуляр на вещно право на ползване.

Следователно купувач по договор за доставка на топлинна енергия до процесния имот – потребител на топлинна енергия, е неговият собственик или физическото лице, на което е учредено ограничено вещно право на ползване. Това е именно лицето, което е задължено да заплаща продажната цена за доставената и потребена топлинна енергия. В случая от представените по делото доказателства се установява, че ответникът е собственик на 19/36 ид.части от процесния имот, поради което по смисъла на чл.153 ал.1 от ЗЕ и задължителната съдебна практика */напр. решение № 35/ 21.02.2014г. по гр.д. № 3184/ 2013г., III г.о. на ВКС/* има качеството клиент на ТЕ. С оглед изложеното така предявените искиви претенции се явяват основателни и доказани до размера на сумата от **599,65 лева – главница доставена, но незаплатена ТЕ за периода от 01.05.2021 г. до 30.04.2022 г.**, включително, ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането, като иска за главницата за разликата до пълния предявен размер от 1 136,17 лева, като неоснователен и недоказан следва да бъде отхвърлен.

При основателност на главния иск, основателен е и акцесорният за присъждане на обезщетение за забава в размер на 95,89 лева, съобразно притежаваните от ответника идеални части от имота за периода от 08.07.2021 г. до 04.07.2023г., като иска обезщетение за забава за разликата до пълния предявен размер от 181,69 лева, като неоснователен и недоказан следва да бъде отхвърлен.

Липсват твърдения и доказателства за пълно или частично погасяване на задължението, поради което главният и акцесорният иск следва да бъдат уважени в посочения размер.

По разноските:

При този изход на спора на осн.чл.78, ал.1 ГПК и съобразно т. 12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС на ищеца се следват сторените по делото съдебно - деловодни разноски в исковото и заповедното, съобразно уважената част от исковите претенции. Ищецът е реализирал разноски в размер на 722,72 лева, от която сума следва да му бъде присъдена сумата от 381,44 лева, съобразно уважената част от исковите претенции.

На осн.чл.78, ал.3 ГПК на ответника се следват разноски съобразно отхвърлената част от исковите претенции, щато същият е реализирал разноски в размер на 350,00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което следва да му бъде присъдена сумата от 165,31 лева, съразмерно с отхвърлената част.

Водим от горното, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн.чл.422 ГПК, че **П. Й. П., с ЕГН: *******, с адрес: гр. Перник, ул. „*****“, **дължи на „Топлофикация-Перник“ АД с ЕИК 113012360**, със седалище/адрес на управление: гр. Перник, жк.„Мошино“, ТЕЦ “Република”, представляван от Чавдар Кирилов Стойнев – Изпълнителен директор, по обективно, кумулативно съединени установителни искиове, с правна квалификация чл.422 ГПК вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал.1 ЗЕ и чл. 86, ал.1 ЗЗД **сумата от 599,65 лева – главница**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от периода **от 01.05.2021 г. до 30.04.2022 г.**, вкл. за топлофициран имот, представляващ **Апартамент № 42, находящ се в град Перник, кв. „*******, ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозирание на заявлението в съда /19.07.2023г./ до окончателното изплащане на вземането, **както и сумата от 95,89 лева– обезщетение за забава** за периода от 08.07.2021 г. до 04.07.2023г., за които суми в производството по ч.гр.д. № 3417/2023г. по описа на ПРС, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искиове с правно осн. чл.422 ГПК вр.чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал.1 ЗЕ и чл.422 ГПК вр.чл. 86 ЗЗД за разликата до пълните им предявени размери, като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК **П. Й. П., с ЕГН: ******* да заплати на **„Топлофикация-Перник“ АД с ЕИК 113012360**, сумата **от 381,44 лева**, представляваща сторени по делото разноски в исковото и заповедното производство, съобразно уважената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.3 ГПК **„Топлофикация-Перник“ АД с ЕИК 113012360** да заплати на **П. Й. П., с ЕГН: ******* сумата **от 165,31 лева**, съразмерно с отхвърлената част от исковите.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____

